

การใช้การอภิปรายกลุ่มเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูด
และการเขียนภาษาอังกฤษ และลดความวิตกกังวลในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ

Using Group Discussion to Promote English Speaking and Writing
Abilities and to Reduce English Classroom Anxiety of Learners

ศิริรัตน์ ปัญญาคม¹

Sirirut Punyakhom¹

¹อาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่

*Corresponding author E-mail: nine075@gmail.com

Received: August 6, 2020; Revised: December 9, 2020; Accepted: December 30, 2020

บทคัดย่อ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้การอภิปรายกลุ่มเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดและการเขียนและลดความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม 2) เปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยการอภิปรายกลุ่ม และ 3) เปรียบเทียบความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แผนการสอนที่ใช้ในการอภิปรายกลุ่ม แบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ มีค่าความยาก 0.43 ค่าอำนาจจำแนก 0.27 ค่าความเชื่อมั่น 0.88 แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ มีค่าความยาก 0.47 ค่าอำนาจจำแนก 0.33 ค่าความเชื่อมั่น 0.83 และแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่น 0.85 กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 27 คน วิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า Dependent Sample t-test

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน พบว่า ก่อนเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม ผู้เรียนอยู่ในระดับพอใช้ ร้อยละ 33 (เฉลี่ย 11.1 คะแนน) และหลังเรียนผู้เรียนอยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 92.6 (เฉลี่ย 16.9 คะแนน) ค่า t เป็น -14.060 2) ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนพบว่า ก่อนเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่มผู้เรียนอยู่ในระดับอ่อน ร้อยละ 100 (เฉลี่ย 8.3 คะแนน) และหลังเรียนผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 59.3 (เฉลี่ย 14.6 คะแนน) ค่า t เป็น -19.441 และ 3) ความวิตกกังวลของผู้เรียนก่อนเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม มีความกังวลอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 11.1 (เฉลี่ย 27.3 คะแนน) และหลังเรียนผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 3.7 (เฉลี่ย 21.8 คะแนน) ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษลดลง 5.5 คะแนน ค่า t เป็น 3.151

คำสำคัญ: การอภิปรายกลุ่ม ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ

Abstract

The research study entitled using group discussion to promote english speaking and writing abilities and to reduce english classroom anxiety of learners was aimed at 1) comparing the learners' english-speaking abilities before and after classroom with group discussion 2) comparing the learners' english-writing abilities before and after classroom with group discussion and 3) comparing the learners' english classroom anxieties before and after classroom with group discussion. The tools used in this research included a lesson plan used in the group discussion, english speaking ability test form with difficulty of 0.43, discrimination power of 0.27, reliability of 0.88, english writing ability test form with difficulty of 0.47, discrimination power of 0.33, reliability of 0.83, and english classroom anxiety test form with reliability of 0.85. The samples from purposive sampling included 27 people. Data was analyzed by using statistics including percentage, mean, standard deviation and dependent sample t-test.

The research results were as follows: 1) the learners' english speaking ability was found that before classroom with group discussion, the learners were at a fair level of 33% (average 11.1 points), and after classroom, the learners were in very good level of 92.6% (average 16.9 points), with t value at -14.060 2) the learners' english writing ability was found that before classroom with group discussion, the learners were at a poor level of 100% (average 8.3 points), and after classroom, the learners were at a moderate level of 59.3% (average 14.6 points), with t value at -19.441 and 3) anxiety of the learners before classroom with group discussions was found at a high level of 11.1% (average 27.3 points), and after classroom, the learners were at a high level of 3.7% (average 21.8 points). The english classroom anxiety was reduced by 5.5 points, with t value at 3.151.

Keywords: Group discussion, English speaking ability, English writing ability, English classroom anxiety

บทนำ

การที่ประเทศไทยเข้าไปเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียนทำให้ประเทศไทยต้องเตรียมการและสร้างความพร้อมที่จะเผชิญกับการเคลื่อนย้ายแรงงาน รับความเปลี่ยนแปลงในการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม และพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขันได้ โดยดำเนินงานตามกรอบและกติกาของกฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) หรือธรรมนูญอาเซียนซึ่งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาโครงสร้างองค์กร เพิ่มประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน และเชื่อมโยงแต่ละประเทศเข้าด้วยกัน จากกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” หรือ “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” (Association of Southeast Asian Nations, ม.ป.ป.) ทำให้ประเทศไทยต้องเร่งพัฒนาขีดความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของประชากรในประเทศ เพราะประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารเพื่อขับเคลื่อนนโยบายร่วมกัน โดยเฉพาะนักธุรกิจระหว่างประเทศที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการดำเนินธุรกิจระหว่างกันแต่ทุกคนที่อยู่ในอาเซียนล้วนเป็นพลเมืองของอาเซียน แนวโน้มของการเคลื่อนย้ายไปมาหาสู่ เดินทาง ท่องเที่ยว และประกอบอาชีพทำให้ภาษาอังกฤษเป็น

เครื่องมืออันดับหนึ่งในการติดต่อสื่อสารในประชาคมอาเซียน ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียน เคียงคู่ภาษาที่หนึ่งอันเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละคน (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2554)

ปัจจุบันการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยจำเป็นต้องมีการพัฒนาให้ก้าวหน้าไปให้ทันกับความจำเป็นในการใช้งานจริง เนื่องจากภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญยิ่งในการสื่อสาร เพราะเป็นภาษาสากลที่มีผู้นิยมใช้ติดต่อกันมากที่สุด นอกเหนือไปจากในสังคมที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติและภาษาที่สอง ในสังคมไทยก็เช่นกัน ได้ให้ความสำคัญกับบทบาทของภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาต่างประเทศอื่น ๆ (พูนรัตน์ แสงหนุ่ม, 2538)

แม้ว่าระบบการศึกษาจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษ และพัฒนาทักษะเพื่อการสื่อสารมาเป็นเวลานานแล้วก็ตาม แต่ทักษะการสื่อสารในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่ายังไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมายเท่าที่ควร อาจเนื่องมาจากหลายสาเหตุ ดังพอสรุปได้ดังนี้ ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่าปัจจุบันสภาพการเรียนการสอนยังไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยในการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากในชั้นเรียนมีจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นมาก ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสร่วมกิจกรรมไม่มากนัก เป็นเหตุให้ผู้เรียนใช้ความสามารถในระดับหนึ่งเท่านั้น และสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ กิจกรรมส่วนใหญ่ในห้องเรียนภาษาอังกฤษในบริบทของสังคมไทยจะส่งเสริมความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษา และครูยังเน้นทักษะการอ่านมากกว่าพูด สำหรับด้านครูผู้สอน พบว่าครูผู้สอนเอาใจจริงเอาใจและเคร่งครัดกับผู้เรียนมากเกินไป ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนตึงเครียดและครูยังขาดเทคนิคการสอนที่เหมาะสม (ชินณเพ็ญ รัตน์วงศ์, 2547)

จากการศึกษาพบว่า นักเรียนไม่สามารถเขียนได้ เขียนไม่เป็น เพราะไม่มีทักษะการเขียน ไม่รู้ว่าจะเขียนอะไร เนื่องจากขาดการฝึกฝน อีกทั้งยังขาดการฝึกหัด ขาดความรู้ และประสบการณ์ในด้านการเขียน จึงเป็นเหตุให้เกิดความเบื่อหน่าย และขาดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (Cimcoz, 1999)

ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร หรือการใช้ภาษาของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ถ้าผู้เรียนมีความวิตกกังวลสูงกว่าธรรมดาจะเป็นอุปสรรคต่อกระบวนการเรียนรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารอย่างจำกัด ผู้เรียนจะมีความวิตกกังวลในการเรียนสูง (Littlewood, 1984) นอกจากนี้ ความวิตกกังวลยังเป็นสาเหตุทำให้เกิดความยุ่งยากในการเรียนภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทักษะฟัง-พูด และยังก่อให้เกิดความกลัวในการสื่อสารกับผู้อื่นโดยใช้ภาษาต่างประเทศ มีการศึกษาถึงความวิตกกังวลของผู้เรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศที่เป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเท็กซัส จำนวน 78 คน โดยใช้แบบวัดความวิตกกังวล (Foreign Language Classroom Anxiety Scale) พบว่าผู้เรียนมีความวิตกกังวลในการเรียนสูง พยายามหลีกเลี่ยงที่จะมีการสื่อสารภาษาต่างประเทศ (Horwitz and Cope, 1986)

จากสภาพปัญหาและเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยได้มีความตระหนักและมีความพยายามที่จะใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและส่งเสริมทักษะการพูด เขียน และลดความวิตกกังวล การจัดการเรียนการสอนที่ใช้การอภิปรายกลุ่ม (Group Discussion) เป็นวิธีการที่มุ่งช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึงมีโอกาสดูแลความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์อันจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่กว้างขวางขึ้น (ทิตินา แชมมณี, 2547)

การสอนที่ใช้การอภิปรายกลุ่ม จะส่งเสริมทักษะพูดและเขียนและลดความวิตกกังวลของผู้เรียนเพราะเป็นกิจกรรมที่เน้นกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้ร่วมกัน ด้วยเหตุผลนี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะใช้การอภิปรายกลุ่มเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษและลดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยผลที่ได้จากการทดลองจะช่วยให้เป็นแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม
  3. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม
- สมมุติฐานการวิจัย**
1. ผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยการอภิปรายกลุ่ม มีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น
  2. ผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยการอภิปรายกลุ่ม มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น
  3. ผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยการอภิปรายกลุ่ม มีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษลดลง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. วิธีการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง โดยเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม

2. เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนที่ใช้ในการอภิปรายกลุ่ม จำนวน 5 แผนการสอน แผนการสอนที่ 1 เรื่อง สิ่งแวดล้อม (Environment) แผนการสอนที่ 2 เรื่อง การซื้อของ (Shopping) แผนการสอนที่ 3 เรื่อง อาหาร (Food) แผนการสอนที่ 4 เรื่อง สุขภาพ (Health) แผนการสอนที่ 5 เรื่อง กีฬา (Sports) แผนการสอนละ 4 ชั่วโมง ทั้งนี้แผนการสอนได้รับการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 3 ท่าน แบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ มีค่าความยาก 0.43 ค่าอำนาจจำแนก 0.27 ค่าความเชื่อมั่น 0.88 และแบบทดสอบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ มีค่าความยาก 0.47 ค่าอำนาจจำแนก 0.33 ค่าความเชื่อมั่น 0.83 และแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่น 0.85 ทั้งนี้การอภิปรายกลุ่มเป็นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่แบ่งผู้เรียนเป็น 4 กลุ่ม แบ่งกลุ่มละ 6-7 คน ขั้นตอนในการจัดกิจกรรม มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นกิจกรรม ขั้นอภิปราย และขั้นสรุปผล

การแปลความหมายข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1) ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษได้กำหนดระดับความสามารถจากองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการออกเสียง ด้านไวยากรณ์ ด้านคำศัพท์ ด้านความคล่องในการพูด และด้านความเข้าใจ โดยแต่ละองค์ประกอบประกอบไปด้วยคะแนน 1-5 คะแนน คะแนนรวมทั้งหมดเท่ากับ 25 คะแนน (Oller, J. W., 1979)

คะแนนเฉลี่ย	0.00-12.49	หมายถึง	ระดับอ่อน
คะแนนเฉลี่ย	12.50-14.99	หมายถึง	ระดับพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	15.00-17.49	หมายถึง	ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	17.50-19.99	หมายถึง	ระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	20.00-25.00	หมายถึง	ระดับดีมาก

2) ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการเขียน ประกอบด้วยองค์ประกอบของการเขียนที่ให้น้ำหนักต่างกันไป 5 องค์ประกอบ คือ ด้านเนื้อหา (Content) 6 คะแนน ด้านการเรียงร้อยความคิด (Organization) 6 คะแนน ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) 4 คะแนน ด้านการใช้ภาษา (Language use) 2 คะแนน และด้านกลไกภาษา (Mechanics) 2 คะแนน คะแนนรวมทั้งหมดเท่ากับ 20 คะแนน (Jacobs, 1981)

คะแนนเฉลี่ย	0.00-9.99	หมายถึง	ระดับอ่อน
คะแนนเฉลี่ย	10.00-11.99	หมายถึง	ระดับพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	12.00-13.99	หมายถึง	ระดับปานกลาง

วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์ ปีที่ 22 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2563

คะแนนเฉลี่ย	14.00-15.99.	หมายถึง	ระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	16.00-20.00	หมายถึง	ระดับดีมาก

3) ความวิตกกังวล ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต มี 3 ระดับ จำนวน 25 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 2 แบบ ดังนี้

แบบที่ 1 ข้อความเชิงบวก (Positive) หมายถึง ข้อความแสดงถึงลักษณะของการไม่มีความวิตกกังวล ในตนเอง กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ไม่เคยเลย	ให้คะแนน	0
บางครั้ง	ให้คะแนน	1
บ่อย	ให้คะแนน	2

แบบที่ 2 ข้อความเชิงลบ (Negative) หมายถึง ข้อความแสดงถึงการมีความวิตกกังวลในตนเอง กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ไม่เคยเลย	ให้คะแนน	2
บางครั้ง	ให้คะแนน	1
บ่อย	ให้คะแนน	0

การแปลความหมายของคะแนนรวมของความวิตกกังวล จะพิจารณาเป็น 3 ช่วงโดยคำนวณจาก คะแนนสูงสุดลบด้วยคะแนนต่ำสุด แล้วเอาผลลัพธ์ที่ได้มาแบ่งเป็น 3 ช่วงเท่า ๆ กัน ดังนี้

คะแนน	ระดับความวิตกกังวล
0.00-16.67	ไม่มีหรือน้อย
16.68-33.34	ปานกลาง
33.35-50.00	มาก

3. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สาขาพลศึกษา และสุขศึกษา ปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ จำนวน 27 คน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่มซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่แบ่งผู้เรียนเป็น 4 กลุ่ม แบ่งกลุ่มละ 6-7 คน เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ร่วมกันแสดงบทบาทในการแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาหรือประเด็นที่นำมาศึกษา ร่วมกัน ทำงาน ฝึกคิด ฝึกฟัง ฝึกถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดซึ่งกันและกัน โดยมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรม 4 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นกิจกรรม ขั้นอภิปรายและขั้นสรุปและนำไปใช้ โดยใช้เนื้อหาสาระเกี่ยวกับความคิดเห็นที่แตกต่างกันต่อหัวข้อต่าง ๆ

2) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม

3) ผู้วิจัยนำแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างก่อน และหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติเชิงพรรณนาคือ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติเชิงอนุมานในการเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียน

วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์ ปีที่ 22 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2563

ภาษาอังกฤษ และความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สถิติ Dependent Sample t-test ด้วยจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม

	ก่อนอภิปรายกลุ่ม				หลังอภิปรายกลุ่ม				t	P-Value
	n	%	$\bar{x}$	S.D.	n	%	$\bar{x}$	S.D.		
ระดับอ่อน	4	14.8	11.1	2.0	0	0.0	16.9	1.4	-14.060	< 0.001
ระดับพอใช้	10	37.0			0	0.0				
ระดับปานกลาง	9	33.3			0	0.0				
ระดับดี	4	14.8			2	7.4				
ระดับดีมาก	0	0.0			25	92.6				

จากตารางที่ 1 ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษที่กำหนดจากระดับความสามารถจากองค์ประกอบ การใช้คำศัพท์ การใช้ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่วในการสนทนา การแสดงความคิดเห็นและการพูดชักจูงโน้มน้าวใจ พบว่า ก่อนเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม ผู้เรียนอยู่ในระดับพอใช้ มากที่สุดจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.1 คะแนน และหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม ผู้เรียนอยู่ในระดับดีมาก มากที่สุดจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 92.6 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.9 คะแนน จะเห็นได้ว่าหลังจากผู้เรียนได้รับการเรียน อภิปรายกลุ่ม คะแนนความสามารถในการพูดสูงขึ้น 5.8 คะแนน ค่า t เป็น -14.060 และเมื่อทดสอบทางสถิติพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P < 0.001$)

ตารางที่ 2 ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม

	ก่อนอภิปรายกลุ่ม				หลังอภิปรายกลุ่ม				t	P-Value
	n	%	$\bar{x}$	S.D.	n	%	$\bar{x}$	S.D.		
ระดับอ่อน	27	100.0	8.3	1.9	4	14.8	14.6	1.5	-19.441	< 0.001
ระดับพอใช้	0	0.0			7	25.9				
ระดับปานกลาง	0	0.0			16	59.3				
ระดับดี	0	0.0			0	0.0				
ระดับดีมาก	0	0.0			0	0.0				

จากตารางที่ 2 ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษที่กำหนดจากความชัดเจนในการแสดงออกทาง ความรู้สึกนึกคิด ความถูกต้อง การรวบรวมรายละเอียด การเรียบเรียงความ ขอบเขตการสื่อสาร พบว่า ก่อนเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม ผู้เรียนทุกคนอยู่ในระดับอ่อน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 100 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.3 คะแนน และหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม ผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุดจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.6 คะแนน จะเห็นได้ว่าหลังจากผู้เรียนได้รับการเรียน อภิปรายกลุ่ม คะแนนความสามารถในการเขียนสูงขึ้น 6.3 คะแนน ค่า t เป็น -19.441 และเมื่อทดสอบทางสถิติพบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P < 0.001$)

ตารางที่ 3 ความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม

	ก่อนอภิปรายกลุ่ม				หลังอภิปรายกลุ่ม				t	P-Value
	n	%	$\bar{x}$	S.D.	n	%	$\bar{x}$	S.D.		
ไม่มีหรือระดับน้อย	2	7.4	27.3	6.4	5	18.5	21.8	7.3	3.151	0.004
ระดับปานกลาง	22	81.5			21	77.8				
ระดับมาก	3	11.1			1	3.7				

จากตารางที่ 3 พบว่าความวิตกกังวล ก่อนเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม ผู้เรียนมีความกังวลอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.3 คะแนน และหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม ผู้เรียนอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.8 คะแนน จะเห็นได้ว่าหลังจากผู้เรียนได้รับการเรียนอภิปรายกลุ่ม ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษลดลง 5.5 คะแนน ค่า t เป็น 3.151 และเมื่อทดสอบทางสถิติพบว่า ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P = 0.004$)

สรุปและวิจารณ์ผล

สรุปผลการศึกษา มีดังต่อไปนี้

ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่มของผู้เรียน พบว่า ก่อนเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม ผู้เรียนอยู่ในระดับพอใช้ มากที่สุดจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.1 คะแนน และหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม ผู้เรียนอยู่ในระดับดีมาก มากที่สุดจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 92.6 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.9 คะแนน คะแนนความสามารถในการพูดเพิ่มขึ้น 5.8 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P < 0.001$)

ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่มของผู้เรียน พบว่า ก่อนเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่มผู้เรียนทุกคนอยู่ในระดับอ่อน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 100 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.3 คะแนน และหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม ผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุดจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.6 คะแนน คะแนนความสามารถในการพูดเพิ่มขึ้น 6.3 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติพบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P < 0.001$)

ความวิตกกังวลของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่มของผู้เรียน พบว่า ความวิตกกังวลของผู้เรียนก่อนเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่มมีความกังวลอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.3 คะแนน และหลังเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม ผู้เรียนอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.8 คะแนน ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษลดลง 5.5 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติพบว่า ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P = 0.004$)

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่ปรากฏว่า การใช้การอภิปรายกลุ่มส่งผลให้ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นหลังจากการเรียนโดยใช้การอภิปรายกลุ่ม เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการอภิปรายกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนหน้าที่และบทบาทต่าง ๆ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ช่วยพัฒนาความคิดเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียน ทำให้ข้อมูลที่ศึกษาขยายกว้างขวาง ลึกและครอบคลุมไปมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ของตนในระหว่างที่เข้าร่วมการอภิปราย คือ ได้แสดงความคิดโต้แย้ง หรือสนับสนุน เมื่อมีความรู้นั้น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รจนา ชัยมีเขียว (2530) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจต่อวิธีการสอนพูดของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้การอภิปรายกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ และการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดและแบบสอบถามวัดความสนใจต่อวิธีการพูด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนการพูดโดยการอภิปรายกลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์และความสนใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการแสดงบทบาทสมมติและการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไฮเนส และ ซิสเตอร์แนนซี (Hynes and Sister Nancy, 1970) ได้ทำการศึกษาความสนใจของนักเรียนต่อวิธีการสอน 3 แบบ คือ การสอนเป็นกลุ่มใหญ่ (Large Group Instruction) การศึกษาอย่างอิสระ (Independent Study) และการเรียนแบบอภิปรายกลุ่ม (Group Discussion) โดยทำการทดลองสอนเรื่องสั้น (Short Story) กับนักเรียนเกรด 7 จำนวน 60 คน ของนักเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในรัฐมินเนโซตา โดยนักเรียนจะเรียนแบบสอนเป็นกลุ่มใหญ่ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เรียนอย่างอิสระ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที และเรียนแบบอภิปรายกลุ่ม สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบบันทึกพฤติกรรม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสนใจในการเรียนแบบอภิปรายมาก แม้แต่เด็กขี้อายก็ร่วมอภิปราย นักเรียนที่ไม่เห็นด้วยจะคัดค้าน ในกลุ่มเกิดบรรยากาศทางวิชาการ และนักเรียนได้เรียนรู้จากกันและกัน นักเรียนถูกกระตุ้นให้คิดอย่างพินิจพิเคราะห์ และเถียงอย่างมีเหตุผล

ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้การอภิปรายกลุ่มที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังได้รับการสอนโดยใช้การอภิปรายกลุ่ม เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก การอภิปรายกลุ่มช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิด การวิเคราะห์ การคิดวิจารณ์ การคิดรวบยอด การคิดอย่างสร้างสรรค์ อีกทั้งส่งผลให้ผู้เรียนสามารถรวบรวมและจัดลำดับความรู้ของตนเองก่อนจะอภิปราย ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการใช้ความคิดเชิงเหตุผลเปรียบเทียบและแยกแยะอย่างมีลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ แบร์รี และ ฟรานซิส โจเซฟ (Barry and Francis Joseph, 1985) พบว่า การใช้การอภิปรายกลุ่มก่อนการเขียนเป็นพฤติกรรมทางสังคมที่มีประโยชน์ในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด และสามารถแต่งเรื่องราวต่าง ๆ โดยไม่มีความกังวลใจ ช่วยให้ผู้เรียนแต่งความได้ดีขึ้น นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับ ฮาลเบิร์ต และ กัลเลย์ อี (Halbert and Gulley E., 1963) ได้รวบรวมความคิดเห็นของนักวิชาการเกี่ยวกับขนาดและผลของการใช้การอภิปรายกลุ่มต่อความสำเร็จในการทำงาน พบว่า กลุ่มย่อยจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนโต้ตอบความคิดรวบยอดซึ่งกันและกันอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การศึกษาผลของการใช้การอภิปรายกลุ่มในระหว่างการทดลองสอนจากการเขียนความเรียงภาษาไทยทั้งหมด 8 ครั้ง พบว่าการใช้การอภิปรายกลุ่มส่งผลให้ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยสูงกว่าการใช้การเขียนแบบปกติเช่นกัน

ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนมีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษลดลงหลังได้รับการสอนโดยใช้การอภิปรายกลุ่ม ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก การอภิปรายกลุ่มช่วยสร้างทัศนคติด้านจิตใจที่สมบูรณ์ ช่วยลดความเครียดทางจิตใจลงได้และเพิ่มความสามารถในการเข้าสังคม และนำไปสู่ความเชื่อมั่นในความคิดของตนเองและความรู้สึกของตนเอง สอดคล้องกับคำกล่าวของ ทิศนา ขัมมณี (2547) ที่กล่าวว่า การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีการอภิปรายซักถาม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ เป็นการสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ทำให้ผู้เรียนรู้สึกอบอุ่นสบายใจ เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข นอกจากนี้มีความสัมพันธ์กับคำกล่าวของ คลาก เลียวนาร์ด เอช และ เออร์วิง สตาร์ (Clark, Leonard H. and Irving Starr, 1976) ที่กล่าวว่า การอภิปรายกลุ่มจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้ทักษะสังคมและพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มและสังคมอันเป็นผลให้เกิดการเรียนรู้จักให้ และการเป็นผู้ยอมรับ ช่วยพัฒนาความไว้วางใจ ทำให้สามารถกำหนดทิศทางอันแน่นอนของตนเองได้ และช่วยทำให้ปลดปล่อยจากการเรียนที่น่าเบื่อมาเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้พลังที่มีอยู่ในตน โดยการมีส่วนร่วมในการเรียน

การนำไปใช้ประโยชน์

เป็นแนวทางในการใช้วิธีการอภิปรายกลุ่มเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษและเพื่อลดความวิตกกังวลในชั้นเรียน นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการใช้วิธีการสอนแบบการอภิปรายกลุ่มในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การใช้การอภิปรายกลุ่มเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษและลดความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

ในชั้นนำนั้น เนื่องจากผู้เรียนมีความรู้เดิมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การอภิปรายกลุ่มในวิชาใด ๆ ในช่วงที่ผ่านมา และพบว่าผู้เรียนทั้งหมดไม่เคยร่วมกิจกรรมการอภิปรายกลุ่มในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้น การให้ข้อมูลลักษณะการสอนแบบอภิปรายกลุ่มก่อนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นลักษณะองค์รวมของกิจกรรมการเรียนการสอนจะทำให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายและเห็นภาพขั้นตอนต่าง ๆ ได้ดีขึ้นก่อนที่จะได้สัมผัสกับประสบการณ์ตรงจากการเป็นผู้ปฏิบัติเองทั้งหมดในกิจกรรมการอภิปรายกลุ่ม

ในชั้นกิจกรรม ผู้สอนพบว่าผู้เรียนมีปัญหาในการตีความประโยคภาษาอังกฤษ ถึงแม้ผู้เรียนจะสามารถเปิดพจนานุกรมเพื่อหาความหมายภาษาไทยประกอบคำศัพท์นั้น ๆ แต่เมื่อคำศัพท์อยู่ในลักษณะประโยคภาษาอังกฤษ ผู้เรียนบางคนยังมีปัญหาเรื่องการเข้าใจความหมายของคำศัพท์จากบริบทที่แตกต่างกันและตีความประโยคภาษาอังกฤษผิดความหมายที่ควรจะเป็น ดังนั้นผู้สอนควรตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์และสามารถที่นำคำศัพท์มาแต่งประโยคในงานเขียนและใช้ในการพูดอภิปรายได้อย่างถูกต้องหรือไม่ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว

ในชั้นอภิปรายนั้น ผู้เรียนมีลักษณะพื้นฐานการใช้ภาษาอังกฤษที่ต่างกัน สำหรับผู้ที่มีพื้นฐานการใช้ภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับที่สามารถสื่อสารได้ก็จะสามารถประยุกต์ใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาที่ได้เรียนมาจากชั้นนำและชั้นกิจกรรมมาใช้ในชั้นอภิปรายได้ดี และสำหรับผู้เรียนบางคนซึ่งมีพื้นฐานการใช้ภาษาอังกฤษระดับอ่อนผู้สอนควรจะมีการกระตุ้นการใช้ภาษาโดยการให้แรงจูงใจด้วยการชื่นชมให้กำลังใจเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมุ่งมั่นและแรงใจในการร่วมกิจกรรม เนื่องจากกรอภิปรายกลุ่ม ผู้เรียนทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมและทุกคนมีความสำคัญที่จะทำให้กิจกรรมกลุ่มสามารถดำเนินไปได้ด้วยดีและผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน

ในชั้นอภิปรายนั้น จะสังเกตเห็นว่ามีผู้เรียนบางคนยังใช้ภาษาไทยในการปรึกษาเพื่อนในกลุ่มและบางครั้งจะพูดภาษาไทยในการพูดอภิปรายในบางประโยคที่ผู้เรียนไม่สามารถเรียบเรียงคำพูดเป็นประโยคภาษาอังกฤษตามความต้องการที่จะสื่อสาร ผู้สอนควรให้ความช่วยเหลือดังกล่าว บอกกล่าวแนะนำการใช้ประโยคภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนติดขัดและต้องการสื่อสารเพื่อให้บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้สมบูรณ์ที่สุด

การอภิปรายกลุ่ม เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางความคิดโดยผ่านการพูดและการเขียน ดังนั้น ผู้เรียนควรปลูกฝังการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีเหตุผลให้กับผู้เรียน นอกจากนี้ ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้พูดและผู้ฟังที่สมบูรณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกความเป็นสังคมประชาธิปไตยและการเป็นสมาชิกกลุ่มที่ดีเช่นกัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการสอนโดยใช้การอภิปรายกลุ่ม นอกเหนือไปจากความสามารถทางการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษและความวิตกกังวล เช่น ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการคิดเชิงสร้างสรรค์ ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ควรมีการนำเอาการอภิปรายกลุ่มไปใช้กับวิชาภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน ภาษาเกาหลี อีกทั้งควรหาหัวข้อที่กำลังเป็น

ประเด็นทางสังคมเพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและแก้ไขปัญหา และตระหนักถึงความสำคัญของประเด็นนั้น ๆ เพื่อส่งเสริมการเป็นพลเมืองของชาติที่ดีต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุชานาฏ สิตานุรักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สลิลลา พันชนะ และ ดร.ขวัญหทัย กวดนอก ที่ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำและได้กรุณาตรวจแก้ไขข้อบกพร่องที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย

เอกสารอ้างอิง

- ชินนเพ็ญ รัตนวงศ์. (2547). ผลของการสอนโดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานในการเรียนรู้ ที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาหลักสูตรและการสอน.
- ทิศนา แชนมณี. (2547). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.
- พูนรัตน์ แสงหนูม. (2538). ผลของวิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาการสอนภาษาอังกฤษ.
- รจนา ชัยมีเสียว. (2530). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจต่อวิธีการสอนพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยการอภิปรายกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติและการสอนตามคู่มือครู. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาวิชามัธยมศึกษา.
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2554, 13 กรกฎาคม). บันทึกอาเซียน ASEAN DIARY : การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นในภูมิภาคกับอนาคตของไทยในอาเซียน. *เดลินิวส์*, น. 1.
- Barry and Francis Joseph. (1985, February). Small Group Discussion as a Prewriting Activity: A Naturalistic Inquiry Dissertation. *Abstracts International* 45, 3(1), 60-66.
- Cimcoz. (1999, 5 June). Teaching ESL/EFL Students to Write Better. *The Internet TESL Journal*, 5(10), 50-56.
- Clark, Leonard H. and Irving Starr. (1976). *Secondary School Teaching Methods*. 3rd ed. New York: Macmillan Publishing Co., Inc.
- Halbert and Gulley E.. (1963). *Discussion Conference and Group Process*. New York: Holt Rinehart and Winston Inc.
- Horwitz and Cope. (1986, July). Foreign language classroom anxiety. *The Modern Language Journal*, 70(2), 125-132.
- Hynes and Sister Nancy. (1970, March). Learning to Read Short Stories. *Journal of Reading*, 4(8), 429-432.
- Jacobs (1981). *Testing ESL composition: a practical approach*. 5th ed. Massachusetts: Newbury House Publishers, Inc.

- Littlewood. (1984). *Foreign and second language learning: Language acquisition research and its implications for the classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Oller, J. W. (1979). *Language tests at school*. London: Longman Group Limited.

